

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 lipca 1991 r.

w sprawie przychodów nie zaliczonych do wynagrodzeń.

Na podstawie art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 22 grudnia 1990 r. o opodatkowaniu wzrostu wynagrodzeń (Dz. U. z 1991 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do wynagrodzeń w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 1990 r. o opodatkowaniu wzrostu wynagrodzeń (Dz. U. z 1991 r. Nr 1, poz. 1), zwanej dalej „ustawą”, nie zalicza się:

- 1) świadczeń przysługujących pracownikom czasowo przeniesionym na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) dopłat do biletów na dojazdy do pracy zakupione przez podatnika w MPK, PKS, PKP oraz do kosztów dowozu pracowników własnym transportem,
- 3) dopłat do żywienia przyzakładowego prowadzonego w stołówkach własnych podatnika lub zleconego do

prowadzenia jednostce wyspecjalizowanej albo innemu zakładowi pracy,

- 4) kwot strawnego, wypłacanych załogom pływającym w zamian za bezpłatne wyżywienie, do wysokości nie przekraczającej dodatku za rozłąkę wypłacanego pracownikom czasowo przeniesionym, o których mowa w pkt 1,
- 5) dodatków kalorycznych dla personelu latającego i pokładowego w lotnictwie cywilnym do wysokości obowiązującej w jednostkach wojsk lotniczych,
- 6) dodatków dewizowych, wypłacanych w żegludze i rybołówstwie morskim, w wysokości faktycznych wypłat w grudniu 1990 r., zwiększonych w sposób określony w art. 5 ustawy,

- 7) dopłat do lokali w hotelach pracowniczych i kwater najmowanych na cele zbiorowego zakwaterowania oraz do czynszów za mieszkania zakładowe w wysokości faktycznych dopłat z I półrocza 1991 r. oraz w II półroczu 1991 r., w kwotach wynikających z proporcji dopłat stosowanych w I półroczu 1991 r.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rozliczenia podatku od wzrostu wynagrodzeń od dnia 1 stycznia 1991 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*